

[Ritt Bjerregaard]

har forholdt sig til de punkter, der nu er blevet enighed med regeringen om. Men arbejdet med dette forslag er jo langtfra slut med den behandling, som vi har her i salen. Debatten er ikke hermed færdig, tværtimod, den er lige begyndt, og der er en lang række punkter, som også skal diskuteres og drøftes her i folketinget, ikke mindst på det kulturelle område.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ønsker flere at udtale sig om det stillede ændringsforslag?

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil for det første sige til formanden, at det er lidt vanskeligt at finde ud af i denne debat, om det er det stillede ændringsforslag, man udtaler sig om, eller det er forslaget i al almindelighed, da det jo i realiteten er det samme, og da de principielle overvejelser, vi måtte have om ændringsforslaget, er præcis de samme principielle overvejelser, som vi har om lovforslaget i al almindelighed. Derfor må jeg bede om undskyldning, hvis jeg kommer til at blande ændringsforslaget og beslutningsforslaget sammen, for det er som sagt det samme.

Uanset hvad fru Ritt Bjerregaard sagde heroppefra om, at vi har taget fejl, og at der ikke her er tale om en forceret udbygning af hybridnettet, men om planlægning, vil jeg vove at påstå, at der er tale om en forceret udbygning og en stærkt forceret planlægning.

Det har været meget vanskeligt i det arbejde, vi har lavet i forbindelse med beslutningsforslaget, overhovedet at få nogen reelle oplysninger om befolkningens interesse for hybridnettet og om erhvervslivets, bortset fra elektronikbranchens interesse for forslaget og for hybridnettet.

Det er klart, at vi, som vi har sagt, ikke kan være principielle modstandere af et hybridnet, men vi er principielle modstandere af, at det skal gå så stærkt. Bortset herfra er vi også principielle modstandere af den måde, man gør det her på.

Der er ikke nogen mening i, at man ikke har kunnet give sig tid til nogle ordentlige behovsundersøgelser, at man ikke har kunnet give sig tid til en ordentlig orientering af befolkningen om, hvad det her egentlig drejer sig om, at man ikke har kunnet give sig tid

til en informationskampagne, eller hvad man nu ellers vil kalde det, hvor man involverer befolkningen i et beslutningsgrundlag om den såkaldte elektroniske revolution, som er af overvejende betydning for den fremtid, befolkningen skal leve i.

Ja men det haster, siger man så fra forslagsstillernes side, det haster vældig meget; vi må være forud for tiden, for ellers kommer vi bagud.

Det haster efter min mening ikke mere, end at mange af de tjenester, som man taler om vil være nødvendige for erhvervslivet, vil erhvervslivet i mange år fremover kunne få uden hybridnettet. Altså havde der været mulighed for at diskutere. Altså havde der været mulighed for at lade befolkningen – det er jo den, det skal gå ud over, eller den, der skal have glæde af det – komme med i hele beslutningen.

Gennem de undersøgelser, der er lavet, er det endnu ikke vist, at der er et meget stort behov for udenlandsk TV. Det kan godt være, at der er det. De undersøgelser, vi har set foreløbig, har vist, at folk er ikke så interesseret – i hvert fald ikke, hvis de skal betale så forfærdelig meget for det.

Jeg vil også spørge socialdemokratiet, netop socialdemokratiet: hvordan kan det være, at man ikke har villet vente på en beslutningstagen om et dansk TV og udbygning af et dansk TV uden reklamer, før man lukker op for meget udenlandsk TV med reklamer? Jeg forstår ikke, at man ikke samordner disse ting, at man ikke, når man nu taler så meget om planlægning, også laver en fælles planlægning for, hvordan den ene ting skal ordnes, og hvordan den anden ting skal ordnes.

Jeg vil også påstå – og jeg mener, at det er mere end en påstand – at erhvervslivet endnu ikke har ytret noget særligt behov for hybridnettet. Da vi forleden dag deltog i en konference med elektronikbranchen – som jo har en særlig interesse i det udviklingsarbejde, der måtte ligge i hybridnettet og i et eventuelt kommende bredbåndsnet – mener jeg egentlig også, vi kunne konstatere, at der rådede stor usikkerhed om, hvor lidt eller hvor meget man kunne få ud af det. Jeg synes, der var en hel masse gode ideer om, hvad man måske kunne gøre, at der var en hel masse af de ting, man talte om, der slet ikke var bredbåndstjenester, men smal-